

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 309/2013
24.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Јелене Боровац, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву Ј.Б. из П., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У 8476/11 од 28.06.2013. године, исправљење решењем Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У 8476/11 од 10.09.2013. године, уз учешће противних странака Града Панчева, Градске управе - Секретаријата за заштиту животне средине, кога заступа Градско Јавно правобранилаштво и П.Ј. из П., кога заступа пуномоћник Г.А.М., адвокат из П., у предмету давања сагласности на студију о процени утицаја на животну средину, у нејавној седници већа одржаној дана 24.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке П.Ј. из П. за накнаду трошкова.

Образложење

Ставом првим диспозитива побијане пресуде, исправљене решењем Управног суда, Одељења у Новом Саду III-4 У 8476/11 од 10.09.2013. године, тако што у уводу побијане пресуде уместо означеног презимена пуномоћника заинтересованог лица М.1, треба да стоји М.2, одбијена је тужба тужиоца, Ј.Б. из П., поднета против решења Града Панчева, Градске управе - Секретаријата за заштиту животне средине, урбанизам, грађевинске и стамбено-комуналне послове Панчево, број VIII-20-501-146/2005 од 20.06.2011. године, којим је тачком 1. диспозитива потврђено да је Студија о процени утицаја на животну средину затеченог стања живинарске фарме на катастарским парцелама ... и ... КО Панчево, израђена према утврђеним нормативима, који су прописани Законом о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник

РС", број 135/04), тачком 2. диспозитива истог решења одређено је да су обавезе носиоца пројекта да поштује "Мере заштите у току редовног рада објекта" и "Мере за спречавање удеса као и за случај удеса" наведене у оквиру поглавља 10. Студије о процени утицаја затеченог стања живинарске фарме на животну средину, као и следеће: да предузме мере за смањење имисије лебдећих честица (ТСП) у зони утицаја живинарске фарме и сведе их на дозвољени ниво прописан Правилником о граничним вредностима, методама мерења и имисије, критеријумима за успостављање мерних места и евиденцији података ("Службени гласник РС", бр. 54/92, 30/99 и 19/06), у тачки 3. диспозитива тог решења наведено је да је носилац пројекта дужан да обезбеди извршавање Програма праћења утицаја на животну средину описаног у поглављу 11. Студије о процени утицаја затеченог стања живинарске фарме на животну средину и да о резултатима праћења утицаја информише надлежни орган. У тачки 4. диспозитива оспореног решења наведено је да је посебна накнада за заштиту и унапређење животне средине у висини од 0,5% од процењене инвестиционе вредности објеката, који су предмет ове Студије, утврђена на основу Одлуке о посебној накнади за заштиту и унапређење животне средине ("Службени лист општине Панчево бр.5/01,10/02, 2/03 и 10/04), плаћена од стране носиоца пројекта. Ставом другим диспозитива побијане пресуде обавезан је тужилац да заинтересованом лицу Ј.П. на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 7.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

У поднетом захтеву подносилац, у складу са одредбама члана 49. став 3. Закона о управним споровима, тражи преиспитивање побијане пресуде, због повреде закона, другог прописа или општег акта и повреде правила поступка, која је могла бити од утицаја на решење предметне управне ствари. Понављајући наводе из тужбе, указује да у конкретном случају тужени орган није поступио у извршењу пресуде Управног суда 5 У 16558/10 (2007) од 14.04.2011. године. Истиче да му је омогућено учешће у поступку тек 11.06.2013. године, јер му је тек тада достављена спорна Студија о процени утицаја на животну средину затеченог стања живинарске фарме на катастарским парцелама бр. 11049/6 и 11049/11 КО Панчево, као и други списи. Пре тога је закључком од 20.06.2009. године надлежни орган одбацио његов захтев за признавање својства странке у поступку, па му је тиме онемогућио да користи права странке и да утиче на доношење спорних одлука. Наводи да је предметна Студија, на основу које је издата дозвола за рад фарме, сачињена на основу налаза Завода за заштиту здравља у Панчеву, који нема лиценцу за рад. Такође указује: да није примио одговор на тужбу туженог, ни заинтересованог лица, а што је Управни суд био дужан да обезбеди, како би се припремио за усмену јавну расправу у предмету III-4 У 8476/11; да се спорна Студија бави производњом, али не и утицајем на животну средину; да не постоји детаљан урбанистички план за конкретну фарму; да је поступање управног органа било у супротности са одредбама члана 5. став 4. Правилника о поступку јавног увида, презентацији и јавној расправи о студији о процени утицаја на животну средину; да предметна фарма нема хладњачку, супротно Извештају; те да, иако је његова парцела прва до наведене фарме, код њега није вршено потребно мерење утицаја исте на животну средину. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, тако што ће тужбу уважити и поништити тужбом

оспорено решење, односно да побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање.

Градско Јавно правобранилаштво општине Панчево је, у име противне странке, Града Панчева, Градске управе - Секретаријата за заштиту животне средине, као правног следбеника доносиоца тужбом оспореног решења - Града Панчева, Градске управе - Секретаријата за заштиту животне средине, урбанизам, грађевинске и стамбено-комуналне послове Панчево, дало одговор на захтев, у коме наводи да је захтев неоснован, будући да подносилац захтева није изнео нове чињенице и доказе, који раније нису цењени у поступку од стране суда, односно надлежних органа у проведеном управном поступку, па предлаже да Врховни касациони суд одбије захтев, као неоснован.

Противна странка, П.Ј. из П. је у одговору на захтев навео да захтев није основан и предложио да га суд одбије, јер побијана пресуда не садржи повреду закона, другог прописа или општег акта, нити повреду правила поступка, која је могла бити од утицаја на решење ове управне ствари. Тражи трошкове за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника-адвоката по АТ, у износу од 16.500,00 динара, као и таксу по ТТ, по одлуци суда.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 53. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, у поступку који је претходио доношењу тужбом оспореног решења, а поступајући по пресуди Управног суда 5 У 16558/10 (2007) од 14.04.2011. године, тужени орган је правилно нашао, на основу спроведеног поступка и Извештаја Техничке комисије од 08.12.2006. године да је Студија о процени утицаја на животну средину затеченог стања живинарске фарме у Панчеву, улица ..., на катастарским парцелама бр. ... КО Панчево израђена од стране овлашћеног правног лица - Пројектног бироа ..., те да садржи све елементе и да је урађена сходно одредбама Закона о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", број 135/04) и у свему према решењу број VIII-20-501-146/2005 од 05.09.2005. године о одређивању обима и садржаја Студије о процени утицаја затеченог стања, на основу члана 24. Закона о процени утицаја на животну средину, па је дао сагласност на предметну Студију. Наведено имајући у виду и да је носилац пројекта, П.Ј. из П., поступајући у складу са Извештајем Техничке комисије, доставио туженом органу, на сагласност: измењену и допуњену предметну Студију; Стручни налаз Завода за заштиту здравља Панчево, број 04-431/1 од 20.09.2006. године, о мерењу нивоа буке у животној средини, која настаје обављањем делатности СЗТР 3., а којим се констатује да измерене вредности задовољавају прописане вредности по ЈУС-у за дневни и ноћни период; као и Мерење имисионих концентрација загађујућих материја у ваздуху у зони утицаја, Завода за заштиту здравља Панчево, број 04-431/3 од 26.10.2006. године, којим се констатује да делатност СЗТР 3. има изванредан

допринос у загађењу ваздуха у укупним суспендованим честицама, али који није од већег значаја.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је предметна Студија, на основу које је издата дозвола за рад Живинарске фарме у Панчеву, улица ..., сачињена на основу налаза Завода за заштиту здравља у Панчеву, који нема лиценцу за рад, за које је нашао да су неосновани. Ово из разлога, јер на основу решења Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, број 353-01-00642/2005-02 од 16.09.2005. године (достављеног уз одговор на захтев противне странке - Града Панчева, Градске управе - Секретаријата за заштиту животне средине), Завод за заштиту здравља у Панчеву испуњава прописане услове за контролу квалитета ваздуха у животној средини и врши, између осталог, мерења имисије: неорганских материја; летљивих органских материја; тешких метала у суспендованим материјама; таложних материја из ваздуха, као и узорковање: суспендованих материја за накнадно мерење полицикличних ароматичних угљоводоника; укупних суспендованих материја за накнадно мерење тешких метала; те таложних материја за накнадно мерење тешких метала. Осим тога, Завод за заштиту здравља у Панчеву је, према решењу Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, број 353-01-642/2005-02 од 28.10.2005. године (које Град Панчево, Градска управа - Секретаријат за заштиту животне средине такође доставља уз одговор на захтев), овлашћен и испуњава услове и за мерење буке у животној средини.

По оцени овог суда, неоснован је и навод подносиоца захтева да му није у складу са прописима омогућено учешће у поступку, будући да је, према стању списка предмета, као странка узимао учешће у свим фазама, управног поступка, давањем примедби у поступку одлучивања о потреби израде, те одређивања обима и садржаја Студије о процени утицаја на животну средину, као и сагласно члану 5. став 4. Правилника о поступку јавног увида, презентацији и јавној расправи о студији о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", број 69/05), у току јавне расправе о тој Студији одржане 27.03.2006. године, и то давањем мишљења на исту као потписник тог мишљења-примедби групе грађана. Како је о захтеву подносиоца за издавање одобрења за изградњу објекта изграђеног, односно реконструисаног без грађевинске дозволе и то пословних објеката на катастарским парцелама топ.бр. 11049/6 и 11049/11 КО Панчево, одлучено закључком туженог органа IV-08-351-688/2003 од 20.06.2009. године, који подносилац захтева у захтеву наводи, као доказ за онемогућавање му учешћа у поступку, то је, по налажењу Врховног касационог суда, и тај навод неоснован, јер се наведени закључак не односи на проведени управни поступак окончан решењем туженог органа, против кога је подносилац захтева поднео тужбу одбијену побијаном пресудом. Суд налази да наводи захтева да подносиоцу Управни суд није обезбедио да

прими одговор на тужбу туженог и заинтересованог лица, како би се припремио за усмену јавну расправу у предмету III-4 У 8476/11, нису од утицаја на другачију оцену побијане пресуде, с обзиром да су, према стању списка предмета, на усменој јавној расправи дана 26.06.2013. године подносилац захтева и његов пуномоћник упознати са стањем и суштином спора, те са излагањем заступника туженог органа и заинтересованог лица (овде противних странака), у којима су они, између осталог, поновили наводе из одговора на тужбу, као и да подносилац захтева односно његов пуномоћник (који су присуствовали наведеној усменој јавној расправи), нису то истакли на истој, као ни до доношења побијане пресуде.

Са изнетих разлога, налазећи да ни остали наводи захтева нису од утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, на основу члана 165. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 49/13 и 74/13), који Закон се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду одредбу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, према којој ће суд, ценећи све околности, приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци, да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде, с обзиром да, иако је захтев одбијен, одговор на захтев противне странке П.Ј. није био од значаја за одлучивање, при чему иста противна странка у одговору на захтев није ни навела да тражи трошкове за састав одговора на захтев од стране пуномоћника –адвоката, већ трошкове за састав „одговора на тужбу“ од стране пуномоћника –адвоката, који су му побијаном пресудом досуђени.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 24.04.2014. године, Узп 309/2013

**Записничар,
Весна Карановић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.**